

ציפור השלג

מאת: פול גליקו
עיבוד ובימוי: אליזבט גורי
תרגום: אביבה גור
מוסיקה: ראלף קול
ניהול מוסיקלי: אורה זיטבר
אביזרים: יהודית גרינשפן.

משחתפים:
סמדר ברנר, מלי סיסו
מנחם עיני, אלון פרת
שמשון קריסטל,
נגן: קרלוס בן-ארי / ג'ף הופנסטנד.
כפילים:
זהבה מנעולי
שמואל טנא.

המחזה אווז השלג הוא סיפור גבורה של אזרחים שיצאו להצלת הצבאות הבריטיים הלכודים על חוף דאנקרק במלחמת העולם השנייה. משולב בו סיפור עדין של אהבה בין צייר נכה לבין ילדה ההופכת לאישה. אווז השלג הפצוע הוא סמל האהבה והתקווה לשלום, והוא מלווה את הנפשות הפועלות, הן בהתרחשות האהבה והן בהתרחשות המלחמתית.

אווז השלג מעורר באנשי הצבא יחס של חשד וניחושים: האם הוא שד, אלוהים, מלאך ישועה או אות לבאות. יחסם של הצייר והילדה לאווז הוא יחס של אנשים החרדים לחי, והיחסים בין השלושה הם ריקמה עדינה של ביטויי אהבה ודאגה ליצור החי באשר הוא. הדברים הללו נהירים בדרך הטבע לכל ילד, על כן נוצרת אצל הילד הצופה בהצגה

מעורבות רגשית בהתרחשות המלחמתית והזדהות עם הנפשות הפועלות. האווז הוא כוח בלתי תלוי, המופיע ונעלם, הן מכורח המצבים הנוצרים, הסופה, המלחמה, הניכור באהבה, והן כהשתקפות היראה ליבן של הנפשות הפועלות. שירי אווז השלג נותנים ביטוי לרגשותיו של האדם – פחדיו, בדידותו, כמיהותיו, תקוותיו. התקווה לשלום ולאחווה בין בני האדם מלווה את שירי אווז השלג מתחילת המחזה ועד סופו.

תקציר המחזה:

חיילי הצבא הבריטי נלכדו בחוף דאנקרק תחת מטחי אש של מטוסים גרמנים ואבדה התקווה להצילים. מתוך עשן הספינה הבושרת מופיעה לפתע ציפור לבנה, ציפור גדולה, אווז שלג. החיילים חוששים שזה אות לבאות. סיפור האהבה המשתלב בסיפור המלחמה הוא מעשה בפיליפ ריידר, איש נכה שחי בבדידות ליד הביצות ואהב לצייר ציפורים וטבע; וילדה, פריטה, מכפר הדייגים הסמוך, שפחדה להתקרב אל הנכה המזרחי. הצייר ידוע כמי שמפליא לרפא יצורים פצועים בכוח אהבתו, והילדה מתגברת על רתיעתה ועל פחדיה ומספרת לו על אווז השלג הפצוע שמצאה על החוף. שעה שהוא חובש את כנף הציפור הפצועה, הוא מספר לילדה את תלאות האווז בסופה ובמלחמה. הילדה פוחדת

להישאר ליד הנכה ובורחת. הציפור מחלימה ורוצה לעוף הביתה. כעבור שנה של היעדרות חוזר אווז השלג. הצייר שבילה את החורף ואת הקיץ בציור ובבדידות, קורא לילדה. קולאז' קולות מספר על היחסים בין הצייר, הילדה והציפור, בלוויית תנועה הנוחת ביטוי להיראה ליבם. פריטה הילדה בגרה והפכה לאישה צעירה. הציפור חגה ברטט סביבם ולבסוף נפתחת כמו הוסר הצעיף. השניים מעזים ליצור מגע והציפור קופאת מעליהם. אז מספר קולאז' הקולות על המלחמה המשתוללת בעולם. הגיעה העת

להיפרד. הצייר נחלץ לעזרת הלכודים על החוף. עליו להציל את החיילים הלכודים כמו ציפורים פצועות ורדופות. פריטה מבטיחה להשיג על הציפורים שנותרו ליד הביצות. היא ממתנה לשובו. הסיפור על האיש המזרחי שנראה בסירתו הקטנה כשאווז שלג מרחף מעליו הופך לאגדה. מספרים שאותה ציפור לא הניחה לאיש לגעת בו, אפילו לאחר שנמצא הרוג ונקב כדורים. קולו של ריידר, קול האהבה והתקווה, עונה לפריטה מתוך כנף האווז המרחף בדרכו הביתה.

